

BONYTT

**Sommerlig
idyll på Lista**

**Nonneskole ble
kunstnerbolig**

Basseng
i egen hage

**Skal du flytte?
Vi gir deg råd
og tips**

**Eventyrlig stilmiks
i 60-tallshytte**

bc 492 006

Norske designerspirer viser at det er mulig å kombinere nytenking med realisme. Tekst: Niklas Hart Foto: Jan Erik Svendsen og Bjarte Bjørkum

Den årlige møbelmessen i Stockholm er det viktigste utstillingsvinduet for norske designstudenter. Her viser de frem sine prototyper og møter representanter fra møbelindustrien. Da gjelder det å vekke oppsikt, designen må være ny og annerledes. På bachelornivå er det lov til å være ekstra løssluppen. Men for at ikke krumpringene skal ende med mageplask, er studentene nødt til å demonstrere at de også har tenkt på hvordan ideen lar seg produsere.

– Det skal herjes og sprelles, men samtidig må det være en viss realisme i prosjektene. Mange av prototypene kunne gått rett i produksjon, uten formmessige endringer, sier møbelprofessor ved Kunsthøgskolen i Bergen, Dave Vikøren.

Flere av designstudentene har da også vært

i kontakt med interesserte produsenter, men foreløpig er ingen av dem blitt invitert til kontraktbordet. Det er heller ikke det vesentligste, ifølge mentoren.

– Dersom noen får arbeidet sitt realisert, kan det regnes som bonus. For det viktigste er å være til stede, gå prosessen, stå i grunnstilling og prate fornuftig med potensielle produsenter. Studentene viser at de ikke er noen gærninger som lever på siden av samfunnet, og det setter produsentene pris på.

Og ganske riktig er det ikke mye galskap å spore blant årets prototyper. Kjerneegenskaper som bruksegenskaper, materialutnyttelse og ergonomi er imidlertid tydelig til stede. Tilløp til ekstravaganse, frodighet og brunst er holdt i sjakk.

– Målsettingen må ikke være at produktet havner på forsiden av et designmagasin. Det hjelper lite at den materielle kvaliteten er god, dersom utformingen er så hip og kul at produktet raskt blir utdatert. ■

Bærbar. Stolen «Unfolding chair» kan brettes sammen og tas med under armen. Stolen er bare 8 mm tykk når den er sammenslått. Simen Aarseth fra KHiO er allerede i kontakt med en utenlandsk agent om mulig produksjon.

Kjemper mot klokka. Petter Skogstad og Håkon Vold fra Høgskolen i Akershus står bak «FUN», en serie veggklokker med stiliserte, humoristiske motiver.

Løse ender. «Sno» er tenkt som mer enn et gulvteppe. Silje Sahlén og Caroline Bjørntvedt fra Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) foreslår å bruke løkkene og tampene til å binde fast møbler eller andre innredningsobjekter. Jentene er allerede i kontakt med en tysk produsent.

